NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PEDRO CRUZ VILLALÓN
prednesené 14. júla 2011 [1]

1. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania nastoľuje otázky výkladu ustanovenia colného kódexu Európskej únie [2], ktoré už Súdny dvor v minulosti vykladal [3], definujúceho dlžníkov colného dlhu, ktorý vznikol v súvislosti s nezákonným vstupom tovaru na colné územie Únie. Konanie vo veci samej má však nový charakter a jeho rozhodnutie môže mať významné dôsledky. Osobitosť veci samej je v tom, že predmetná účasť na nezákonnom vstupe sa uskutočnila prostredníctvom internetu a že k spornej nezákonnosti došlo v rámci poštovej dopravy. Riešenie sporu vo veci samej môže mať na základe oboch uvedených skutočností vplyv na potenciálne veľké množstvo osôb z dôvodu nebývalého rozvoja obchodu na dobierku realizovaného prostredníctvom internetu [4] a multiplikačného účinku internetu [5].

I — Právny rámec

2. Článok 202 colného kódexu stanovuje:

„1. Colný dlh pri dovoze vzniká:

a) nezákonným dovozom [vstupom – *neoficiálny preklad*] tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu na colné územie spoločenstva

…

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2700/2000 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. novembra 2000 (Ú. v. ES L 311, s. 17; Mim. vyd. 02/010, s. 239, ďalej len „colný kódex“).

3 — Pozri najmä rozsudky zo 4. marca 2004, Viluckas a Jonusas, C-238/02 a C-246/02, Zb. s. I-2141; z 23. septembra 2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, Zb. s. I-8633, ako aj z 3. marca 2005, Papismedov a i., C-195/03, Zb. s. I-1667.

4 — Ako uviedol napríklad Európsky hospodársky a sociálny výbor vo svojom stanovisko k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES), ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Modernizovaný Colný kódex) [KOM(2005) 608 v konečnom znení] (Ú. v. EÚ C 309, 2006, s. 22), „objem nákupov prostredníctvom Internetu alebo zásielkových obchodov v tretích štátoch narastá exponenciálne“.

5 — Toto konanie môže mať v širšom zmysle vplyv na rozvoj obchodných techník, akou je „drop shipment“, ktorá umožňuje predaj výrobku získaného od dodávateľa, ktorý sám zabezpečuje dodávky tovaru, a zbavuje teda okrem iného problémov s riadením zásob, logistikou a záručným a pozáručným servisom.

Na účely tohto článku sa nezákonným dovozom [vstupom – *neoficiálny preklad*] rozumie akýkoľvek dovoz tovaru v rozpore s ustanoveniami článkov 38 až 41 a článku 177, druhá zarážka.

2. Colný dlh vzniká v okamihu nezákonného dovozu [vstupu – *neoficiálny preklad*] tovaru.

3. Dlžníkmi sú:

— osoba, ktorá takýto tovar nezákonne doviezla,

— akékoľvek osoby, ktoré sa zúčastnili na nezákonnom dovoze [vstupe – *neoficiálny preklad*] tovaru a ktoré si boli vedomé alebo si mali byť vedomé, že takýto dovoz [vstup – *neoficiálny preklad*] je nezákonný, a

— akékoľvek osoby, ktoré nezákonne dovezený tovar získali alebo prechovávali a ktoré si boli alebo si mali byť v čase získania alebo prijatia takéhoto tovaru vedomé, že tento bol dovezený nezákonne.“ [6]

6 — Colný kódex bol v priebehu obdobia, v ktorom došlo k dotknutým skutočnostiam vo veci samej, teda od apríla 2004 do mája 2006, zmenený a doplnený najmä nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 z 13. apríla 2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 (Ú. v. EÚ L 117, s. 13). Zmeny colného kódexu zavedené týmto nariadením a najmä zmeny týkajúce sa jeho článku 40 však nemajú priamy vplyv na rozhodnutie sporu vo veci samej.

II — Spor vo veci samej

3. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ako aj z písomných pripomienok predložených v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že O. Jestel, žalobca v konaní vo veci samej, v období od apríla 2004 do mája 2006 dražil na aukčnej internetovej platforme eBay, prostredníctvom ktorej prevádzkoval pod svojím menom dva obchody [7], množstvo tovaru pochádzajúceho z Číny.

4. Žalobca v konaní vo veci samej konal ako sprostredkovateľ pri uzatváraní zmlúv o predaji tovaru za protihodnotu za služby, najmä jazykového charakteru, ktoré takto poskytoval prostredníctvom svojich obchodov eBay. Dodávku tovaru, určenie jeho cien a jeho odosielanie do Únie zabezpečoval čínsky dodávateľ, pričom kupujúcim usadeným v Nemecku bol tovar doručovaný priamo poštou.

7 — Na úvod možno spresniť, že napriek okolnosti, že žalobca v konaní vo veci samej vykonával svoju činnosť prostredníctvom internetu, smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399) sa neuplatní. Ak sa aj totiž na činnosť sprostredkovateľa eBay táto smernica vzťahuje, podľa článku 2 písm. h) bodu ii) tejto smernice tomu tak nie je v prípade „dodávky tovaru, v súvislosti s ktorým bola zmluva uzavretá elektronickou cestou“, ako konštatoval Súdny dvor (pozri rozsudok z 2. decembra 2010, Ker-Optika, C-108/09, Zb. s. I-12213, body 29 a 30).

5. Takto doručený tovar bol doručený bez toho, aby bol predložený colnému úradu, čiže bez zaplatenia dovozných ciel, zjavne z dôvodu nesprávnych údajov o obsahu a hodnote odosielaných balíkov poskytnutých zo strany čínskeho dodávateľa.

6. Keďže Hauptzollamt Aachen sa domnieval, že sa žalobca v konaní vo veci samej zúčastnil na nezákonnom vstupe tovaru na colné územie Únie v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu, zaslal mu platobný výmer na sumu približne 10 000 eur ako clo a 21 000 eur ako dovoznú daň z pridanej hodnoty.

7. Žalobca v konaní vo veci samej podal proti platobnému výmeru sťažnosť, v ktorej tvrdil, že uzatváranie kúpnych zmlúv na eBay a postúpenie mien a adries kupujúcich čínskemu dodávateľovi nemôže predstavovať účasť na nezákonnom vstupe tovaru v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu, keďže išlo o plnenia uskutočnené v značnom časovom predstihu pred zaslaním tovaru a týkajúce sa výlučne dotknutej transakcie.

8. Keďže sťažnosť žalobcu v konaní vo veci samej bola zamietnutá, rovnako ako žaloba podaná proti tomuto zamietnutiu na Finanzgericht (Nemecko), žalobca podal opravný prostriedok „revision“ na Bundesfinanzhof.

III — Prejudiciálne otázky

9. Bundesfinanzhof sa pri zisťovaní toho, či účasť žalobcu v konaní vo veci samej na uzatváraní zmlúv o predaji tovaru prostredníctvom svojich internetových obchodov na eBay môže byť dostatočná na to, aby mu bolo priznané postavenie dlžníka colného dlhu v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu, rozhodol položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Stane sa colným dlžníkom osoba, ktorá sa ‚zúčastní‘ na nezákonnom vstupe tovaru na colné územie Európskej únie podľa článku 202 ods. 3 druhej zarážky nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, v prípade, že hoci sa na vstupe bezprostredne nepodieľa, sprostredkuje uzavretie kúpnych zmlúv týkajúcich sa tohto tovaru a pritom berie do úvahy, že predávajúci by sa mohol pri

dodávaní tovaru alebo jeho časti dopustiť podvodu v oblasti dovozného cla?

2. Postačuje v danom prípade, že to považuje za možné, alebo sa stane colným dlžníkom len vtedy, keď s určitosťou počíta s tým, že sa podvod uskutoční?“

IV — Analýza

A — *Položené otázky*

13. Vnútroštátny súd sa svojimi dvomi otázkami v podstate pýta, či sa na skutočnosti, o ktorých má rozhodnúť v spore vo veci samej, vzťahujú ustanovenia článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu.

10. Vnútroštátny súd spresňuje, že ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie v otázke, či žalobca v konaní vo veci samej predpokladal, že sa dovozy uskutočnia v súlade s colnými formalitami, či mal v tejto súvislosti nejaké pochybnosti alebo či od začiatku počítal s tým, že sa tieto dovozy uskutočnia v rozpore s uvedenými formalitami.

14. Treba zdôrazniť, že vnútroštátny súd sa domnieva, že sporný tovar vstúpil na colné územie Únie nezákonne v zmysle článku 202 ods. 1 colného kódexu. Preto sa teda pýta, či okolnosti, za akých sa žalobca v konaní vo veci samej podieľal na transakciách, ktoré viedli k spornému nezákonnému vstupu, môžu umožniť považovať ho na základe článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu za dlžníka colného dlhu, ktorý vznikol v súvislosti s uvedeným vstupom.

11. Česká vláda, nemecká vláda a Európska komisia predložili písomné pripomienky.

12. Súdny dvor rozhodol, že sa neuskutoční pojednávanie, keďže žiadna z dotknutých osôb, ktoré predložili písomné pripomienky, nepodala v tomto zmysle návrh v lehote stanovenej v článku 104 ods. 4 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

15. Vnútroštátny súd výslovne uvádza, že má pochybnosti o tom, že osobu, ktorá sa na nezákonnom vstupe tovaru bezprostredne nepodieľa a je len sprostredkovateľom pri uzavretí kúpnej zmluvy týkajúcej sa uvedeného

tovaru, možno považovať za osobu, ktorá sa zúčastnila na tomto vstupe v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu.

16. Vnútroštátny súd si ďalej kladie otázku, či osobu v situácii O. Jestela možno kvalifikovať ako dlžníka v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu, keď mohla „brať do úvahy“ („in Betracht ziehen“), že tovar alebo jeho časť mohli byť dodávané vykonaním podvodu v oblasti dovozného cla. Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd presnejšie pýta, či stačí, aby uvedená osoba považovala túto eventualitu za „možnú“ („für denkbar halten“), alebo či naopak treba, aby uvedená osoba s určitosťou „počítala“ („fest rechnen“) s tým, že sa táto možnosť uskutoční.

B — *Štruktúra článku 202 ods. 3 colného kódexu: druhá zarážka*

17. Článok 202 ods. 3 colného kódexu definuje tri kategórie osôb, ktoré možno vyhlásiť za dlžníkov colného dlhu, ktorý vznikol v súvislosti s nezákonným vstupom tovaru na územie Únie. Po prvé sú to osoby, ktoré sa dopustili nezákonného dovozu, po druhé osoby, ktoré sa zúčastnili na nezákonnom dovoze tovaru a ktoré si boli vedomé alebo si mali byť vedomé, že takýto dovoz je nezákonný, a po tretie osoby, ktoré nezákonne dovezený tovar získali alebo prechovávali a ktoré si boli alebo si mali byť v čase získania alebo prijatia takéhoto tovaru vedomé, že tento tovar bol dovezený nezákonne.

18. Ako už Súdny dvor rozhodol, zo samotného znenia článku 202 ods. 3 colného kódexu vyplýva, že zákonodarca Únie mal v úmysle komplexne stanoviť podmienky na určenie osôb – dlžníkov colného dlhu [8] a zhruba definovať osoby, ktoré možno uznať za dlžníkov colného dlhu [9] v prípade nezákonného vstupu tovaru na colné územie Únie.

19. Je nesporné, že žalobca v konaní vo veci samej nie je osobou, ktorá skutočne doviezla [10] sporný tovar na colné územie Únie, a že ho teda nemožno považovať za dlžníka colného dlhu na základe článku 202 ods. 3 prvej zarážky colného kódexu. [11]

8 — Rozsudky Spedition Ulustrans, už citovaný, bod 39, a Papismedov a i., už citovaný, bod 38. Pozri tiež rozsudok z 15. septembra 2005, United Antwerp Maritime Agencies a Seaport Terminals, C-140/04, Zb. s. I-8245, bod 30.

9 — Rozsudok Papismedov a i., už citovaný, bod 38.

10 — O taký prípad by išlo napríklad u šoféra kamiónu, ktorý by nepredložil prevážaný tovar prvému colnému úradu, ktorý by mal po ceste pri vstupe na územie Únie, ako tomu bolo vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Viluckas a Jonusas.

11 — Rozsudky Viluckas a Jonusas, už citovaný, bod 29, a Spedition Ulustrans, už citovaný.

20. Zároveň je nesporné, že žalobca nezískal ani neprechovával sporný tovar, a že ho teda nemožno považovať za dlžníka colného dlhu na základe článku 202 ods. 3 tretej zarážky colného kódexu.

21. Vnútroštátny súd sa teda správne pýta na uplatniteľnosť článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu na skutočnosti, ktoré sú predmetom konania vo veci samej.

C — *Kto je dlžník v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu?*

22. Kvalifikácia „dlžníka“ v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu podlieha podmienkam, ktoré sa v zásade zakladajú na objektívnom kritériu posúdenia, a to na účasti na vstupe sporného tovaru, a na subjektívnom kritériu posúdenia, ktorým je vedomosť o nezákonnosti tohto vstupu. Ako už mal Súdny dvor príležitosť zdôrazniť spôsobom, ktorý dokonale zhrnul dotknuté ustanovenie, dlžník, fyzická alebo právnická osoba, sa musí vedome podieľať [12] na nezákonnom vstupe tovaru na colné územie Únie, pričom subjektívne kritériá posúdenia môžu v určitých prípadoch túto kvalifikáciu vylúčiť. [13]

23. Pred podrobným preskúmaním podmienok uplatnenia článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu treba pripomenúť, že vnútroštátny súd vychádza zo zásady, že tovar bol dovezený na územie Únie nezákonne, čiže pri nedodržaní formalít stanovených v článkoch 38 až 41 colného kódexu. V tejto súvislosti však uvádza len málo ďalších informácií, hoci k tomuto vstupu došlo v rámci poštovej dopravy. Poštová doprava je však predmetom osobitných ustanovení, ktoré môžu mať vplyv na riešenie sporu vo veci samej, pričom niektoré z týchto ustanovení spadajú do medzinárodného práva. Pred preskúmaním dvoch podmienok uplatnenia článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu je preto potrebné rýchlo predstaviť hlavné ustanovenia uplatniteľné na poštovú dopravu.

1. Úvodné pripomienky k osobitnej povahe poštovej dopravy

24. Podľa článku 38 ods. 1 písm. a) colného kódexu osoba, ktorá tovar prepravila na colné územie Únie, je povinná prepraviť ho

12 — Rozsudok Papismedov a i., už citovaný, bod 40.

13 — Rozsudky Spedition Ulustrans, body 27 a 28, už citovaný, a Papismedov a i., už citovaný, bod 40.

bez zbytočného odkladu na colný úrad určený colnými orgánmi alebo na akékoľvek iné miesto určené alebo schválené týmito orgánmi. Článok 38 ods. 4 colného kódexu však stanovuje výnimku z tohto pravidla pre poštovú dopravu za predpokladu, že tým nie je ohrozený colný dohľad ani možnosti colnej kontroly. [14]

25. Súdny dvor nebol ešte nikdy vyzvaný k výkladu tohto ustanovenia colného kódexu ani v širšom zmysle k tomu, aby sa zaoberal colnými predpismi uplatňovanými na poštovú dopravu.

26. Články 237 a 238 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 [15], tvoriace oddiel 4, nazvaný „Poštová doprava“, hlavy VII obsahujúcej súbor ustanovení uplatniteľných na bežný postup colných vyhlásení, stanovujú hlavné osobitné pravidlá uplatniteľné v rámci práva Únie [16] na poštovú dopravu. [17]

27. Nariadenie Rady (EHS) č. 918/83 z 28. marca 1983 ustanovujúce systém spoločenstva pre oslobodenie od cla [18] okrem toho stanovilo oslobodenia od dovozného cla,

14 — Pozri tiež článok 45 colného kódexu.

15 — Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3. Nariadenie Rady (EHS) č. 4151/88 z 21. decembra 1988, ktorým sa ustanovujú predpisy uplatňované na tovar vstupujúci na územie Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 367, s. 1), zrušené colným kódexom, už stanovovalo osobitné ustanovenia pre poštovú dopravu (pozri osobitne piate odôvodnenie a článok 3 ods. 4 a článok 10 tohto nariadenia).

16 — Treba však pripomenúť, že v súlade s článkom 8 rozhodnutia Rady Euratom 2000/597/ES z 29. septembra 2000 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 253, s. 42; Mim. vyd. 01/003, s. 200), ktoré sa uplatňovalo v čase, keď došlo k skutočnostiam konania vo veci samej, vlastné zdroje Európskych spoločenstiev, na ktoré sa odvoláva článok 2 ods. 1 písm. a) a b) uvedeného rozhodnutia, vrátane ciel, „vyzbierajú členské štáty v súlade s národnými ustanoveniami uloženými v zákone, nariadení alebo správnom opatrení, ktoré sa príjme ak je to potrebné tak, aby spĺňalo požiadavky predpisov spoločenstva“.

17 — Článok 237 ods. 1. písm. A. nariadenia č. 2454/93 spresňuje, že pri poštových zásielkach, najmä poštových balíkoch, „sa má za to“, že boli prihlásené na colné vybavenie pre prepustenie do voľného obehu buď [predpoklad pod písm. a)] v čase ich vstupu na colné územie, pod podmienkou, že sú oslobodené od povinnosti prevezenia na colnicu v súlade s ustanoveniami podľa článku 38 ods. 4 colného kódexu, alebo v opačnom prípade [predpoklad pod písm. b)] v čase ich predloženia colnici, ak je k nim priložené vyhlásenie CN22 a/alebo CN23. Pôvodne išlo o vyhlásenia C1 a/alebo C2/CP3. Ustanovenie bolo zmenené a doplnené článkom 1 bodom 6 nariadenia Komisie (ES) č. 1602/2000 z 24. júla 2000, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2454/93 (Ú. v. ES L 188, s. 1; Mim. vyd. 02/010, s. 51), aby sa zohľadnila skutočnosť, že boli ustanovené nové formuláre pre Svetovú poštovú úniu pre prihlasovanie listových zásielok alebo balíkov (pozri v tejto súvislosti odôvodnenie č. 9 uvedeného nariadenia).

18 — Ú. v. ES L 105, s. 1; Mim. vyd. 02/001, s. 419. Toto nariadenie bolo zmenené a doplnené Aktom o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia – Protokol č. 3 o výsostných územiach Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska na Cypre (Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 940). Toto nariadenie bolo odvtedy zrušené nariadením Rady (ES) č. 1186/2009 zo 16. novembra 2009 ustanovujúcim systém Spoločenstva pre oslobodenie od cla (Ú. v. EÚ L 324, s. 23).

pokiaľ ide zásielky tovaru zanedbateľnej hodnoty, t. j. hodnoty nepresahujúcej 22 eur [19], ako aj zásielky súkromnej osoby zasielané inej súkromnej osobe, presnejšie zásielky súkromnej osoby z tretej krajiny zaslané inej súkromnej osobe žijúcej na colnom území Únie, za predpokladu, že takýto dovoz nie je obchodnej povahy. [20]

28. V rozhodnutí vnútroštátneho súdu sa však neobjavuje žiadna zmienka ani o týchto osobitných oslobodeniach, ani o nariadení č. 918/83. Česká vláda okrem toho zo skutkových okolností uvedených v rozhodnutí vnútroštátneho súdu vyvodzuje, že sporný tovar mal odosielateľ balíkov, teda dodávateľ, uviesť v dokumentácii pripojenej k tomuto tovaru, a to vo formulároch CN21 alebo CN22, keďže išlo o tovar zanedbateľnej hodnoty oslobodený od dovozného cla na základe článku 27 nariadenia č. 918/83. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu tiež možno vyvodiť, že sporné dovozy v každom prípade nemôžu byť s ohľadom na ich frekvenciu oslobodené na základe skutočnosti, že ide o zásielky medzi súkromnými osobami.

29. Vnútroštátnemu súdu teda prináleží vykonať také zistenia skutkového stavu, ktoré mu umožnia dospieť v tejto súvislosti k prípadným záverom.

30. Treba uviesť, že poštové zásielky sú predmetom osobitných pravidiel, ktorých podstatná časť nie je stanovená sekundárnymi právnymi aktmi Únie uvedenými vyššie, ale Dohovorom o Svetovej poštovej únii prijatým 10. júla 1964 v rámci Organizácie Spojených národov [21] a Medzinárodným dohovorom o zjednodušovaní a zosúlaďovaní colných postupov [22] podpísaným v Kjóto 18. mája 1973 [23] a osobitne jeho prílohou F.4, ktorá sa týka colných formalít súvisiacich s poštovou dopravou, ktorá bola schválená rozhodnutím

19 — Pozri články 27 a 28 tohto nariadenia. Táto výnimka sa týkala tovarov odosielaných priamo z tretej krajiny adresátovi žijúcemu na území Únie, s výnimkou alkoholických výrobkov, parfumov a toaletných vôd, ako aj tabaku a tabakových výrobkov.

20 — Pozri články 29 až 31 uvedeného nariadenia.

21 — Tento dohovor, ku ktorému pristúpili všetky členské štáty Európskej únie, zriaďuje všeobecný právny rámec, ktorým sa riadia medzinárodné poštové činnosti.

22 — Rozhodnutie Rady 75/199/EHS z 18. marca 1975 o uzavretí Medzinárodného dohovoru o zjednodušovaní a zosúlaďovaní colných postupov a o prijatí jeho prílohy o colných skladoch (Ú. v. ES L 100, s. 1; Mim. vyd. 02/001, s. 26).

23 — Rozhodnutím Rady 2003/231/ES zo 17. marca 2003 o pristúpení Európskeho spoločenstva k Protokolu o zmene a doplnení Medzinárodného dohovoru o zjednodušení a zosúladení colného režimu (Kjótsky dohovor) (Ú. v. EÚ L 86, s. 21; Mim. vyd. 02/013, s. 262) Únia pristúpila k Protokolu o zmene a doplnení Medzinárodného dohovoru o zjednodušení a zosúladení colného režimu, ktorý prijala Rada pre colnú spoluprácu 26. júna 1999. Pozri tiež rozhodnutie Rady 2004/485/ES z 26. apríla 2004, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2003/231/ES o pristúpení Európskeho spoločenstva k Protokolu o zmene a doplnení Medzinárodného dohovoru o zjednodušení a zosúladení colného režimu (Kjótsky dohovor) (Ú. v. EÚ L 162, s. 113; Mim. vyd. 02/016, s. 101). Pristúpenie sa vzťahuje na znenie uvedeného protokolu o zmene a doplnení, vrátane príloh I a II, s výnimkou prílohy III.

Rady 94/798/ES z 8. decembra 1994 [24], tak ako sú vykonávané v jednotlivých vnútroštátnych právnych poriadkoch. [25]

31. Osobitne z ustanovení Medzinárodného dohovoru o zjednodušení a zosúladení colného režimu, najmä z jeho prílohy F.4 týkajúcej sa colných formalít súvisiacich s poštovou dopravou, vyplýva, že dodržiavanie colných formalít v rámci medzinárodných poštových zásielok spočíva v zásade na odosielateľovi, ktorý musí poskytnúť požadované dokumenty, a to formulár colného vyhlásenia (pôvodne formuláre C2/CP3 v prílohe F.4 a neskôr colné vyhlásenie CN22 alebo CN23 v colnom kódexe), požadované obchodné faktúry alebo faktúry *pro forma a* prípadne všetky ostatné požadované dokumenty (napríklad osvedčenie o pôvode, fytosanitárne osvedčenie, vývozné povolenie).

2. Účasť na vstupe tovaru na colné územie Únie

32. Ako uviedol vnútroštátny súd, pojem „účasť“ uvedený v článku 202 ods. 3 druhej zarážke colného kódexu nie je v tomto kódexe definovaný. Tento colný kódex navyše ani neobsahuje žiaden odkaz na právo členských štátov na účely určenia zmyslu a dosahu týchto ustanovení. Ide teda o samostatný pojem práva Únie, ktorého definícia prislúcha Súdnemu dvoru. Súdny dvor totiž opakovane rozhodol, že tak z požiadaviek na jednotné uplatňovanie práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Spoločenstva, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov na účely určenia jeho zmyslu a dosahu, musí byť bežne v celej Únii vykladané jednotne a autonómne, pričom tento výklad musí zohľadňovať celkový kontext tohto ustanovenia a cieľ sledovaný dotknutým ustanovením. [26]

33. Na úvod je potrebné zdôrazniť, že cieľom ustanovení článku 202 ods. 3 colného kódexu nie je určiť „osobu zodpovednú“ za nezákonný vstup tovaru na colné územie Únie, ale zo širšieho hľadiska definovať dlžníkov colného dlhu, ktorý vznikol v súvislosti s týmto nezákonným vstupom, vo všeobecnejšom záujme ochrany finančných záujmov Únie.

24 — Rozhodnutie akceptujúce v mene Spoločenstva prílohy E.7 a F.4 k Medzinárodnému dohovoru o zjednodušení a zosúladení colných postupov (Ú. v. ES L 331, s. 11; Mim. vyd. 02/005, s. 296). Treba však poznamenať, že táto príloha bola schválená so všeobecnou výhradou a s výhradami súvisiacimi s normami 19 a 26 a s odporúčanými postupmi 23, 24 a 25.

25 — Pozri v tejto súvislosti moje pripomienky k poznámke pod čiarou 16.

26 — Pozri osobitne rozsudky z 18. januára 1984, Ekro, 327/82, Zb. s. 107, bod 11; z 19. septembra 2000, Linster, C-287/98, Zb. s. I-6917, bod 43, a z 27. februára 2003, Adolf Truley, C-373/00, Zb. s. I-1931, bod 35.

34. Článok 202 ods. 3 colného kódexu je totiž potrebné vykladať predovšetkým v duchu predchádzajúcich odsekov, osobitne odseku 1 písm. a), ktorý definuje nezákonný vstup najmä odkazom na ustanovenia článkov 38 až 41 colného kódexu. Vstup tovaru na územie Únie sa na základe článku 202 ods. 1 poslednej vety colného kódexu považuje za nezákonný, ak nebol predložený colnému úradu v súlade s ustanoveniami článkov 38 až 41 uvedeného colného kódexu.

35. Toto ustanovenie tak potvrdzuje hlavnú úlohu, ktorú v colnom kódexe zohráva colné vyhlásenie a v širšom zmysle colný deklarant. Ako už mal Súdny dvor príležitosť konštatovať, postavenie dlžníka colného dlhu súvisí výlučne s formalitou colného vyhlásenia a vyplýva z právnych účinkov súvisiacich s formalitou vyhlásenia. [27] Dlžníkom colného dlhu je bežne deklarant alebo prípadne osoba, na ktorej účet sa vyhlásenie predkladá [28], alebo tiež osoba, ktorá má povinnosť predložiť vyhlásenie. [29] V tejto súvislosti je samotným cieľom článku 202 colného kódexu rozšíriť [30] pojem dlžník colného dlhu na osoby, ktoré porušili ustanovenia colnej právnej úpravy Únie týkajúce sa colného vyhlásenia, čím sa negatívne potvrdzuje hlavná úloha tohto colného vyhlásenia. [31]

36. Po tomto spresnení treba uviesť, že tri zarážky článku 202 ods. 3 colného kódexu stanovujú poradie predstavujúce určité odstupňovanie „účasti“ osoby uznanej za dlžníka z dôvodu jej účasti na nezákonnom vstupe tovaru. Prvá zarážka tak svojím spôsobom označuje za hlavného alebo priameho dlžníka osobu, ktorá nezákonný vstup vykonala, teda osoba, ktorá štandardne mala vykonať colné vybavenie a splniť povinnosti colného deklaranta. Druhá a tretia zarážka sa týkajú osôb, ktoré hoci „nezodpovedajú“ za úkony

27 — Rozsudok zo 14. novembra 2002, Ilumitrónica, C-251/00, Zb. s. I-10433, body 32, 33 a 65.

28 — Napríklad zamestnávateľ osoby, ktorá vykonala sporný nezákonný vstup pri výkone úloh zverených zamestnávateľom (pozri rozsudok Spedition Ulustrans, už citovaný).

29 — Rozsudok Viluckas a Jonusas, už citovaný, body 23 a 24.

30 — Pozri najmä rozsudok z 2. apríla 2009, Elshani, C-459/07, Zb. s. I-2759, body 26 až 28.

31 — Rovnako ako články 203 až 205, 210, 211 a 220 colného kódexu, ktoré sa týkajú všetkých situácií charakterizovaných nedodržaním colnej právnej úpravy Únie zo strany dotknutého subjektu (pozri rozsudok z 31. marca 2011, Aurubis Balgaria, C-546/09, Zb. s. I-2531, body 32 až 34).

colného vybavenia podľa ustanovení colného kódexu, aj tak sa podieľajú na nezákonnom vstupe, či už pred ním alebo priamo po ňom.

37. Článok 202 ods. 3 colného kódexu tým umožňuje definovať viaceré kategórie dlžníkov a prípadne solidárnych spoludlžníkov [32] colného dlhu, ktorý vznikol v súvislosti s nezákonným vstupom tovaru, ktoré sú určené v závislosti od ich účasti na spornej transakcii. V tejto súvislosti treba trvať na skutočnosti, že colný kódex nestanovuje žiadnu prednostnú kategóriu dlžníkov, takže daňová správa sa môže bez rozdielu obrátiť na dlžníka, ktorého považuje za subjekt, u ktorého možno najskôr dosiahnuť cieľ sledovaný týmto ustanovením, ktorým je zaplatenie ciel nezaplatených z dôvodu nedodržania colných formalít.

38. Objektívna podmienka stanovená článkom 202 ods. 3 druhou zarážkou colného kódexu je v tomto rámci koncipovaná veľmi všeobecne, zjavne na účel zachytenia všetkých typov situácií. Nevyžaduje sa „skutočná“ účasť na „nezákonnom vstupe“ tovaru na colné územie, čiže viac alebo menej priama účasť na nezákonnom postupe, ale len „účasť“ na vstupe tovaru ako takom, teda účasť na súbore úkonov, ktoré viedli k fyzickej prítomnosti tovaru na colnom území Únie.

39. Ako zdôraznil generálny advokát Tizzano vo svojich návrhoch vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Spedition Ulustrans [33], „táto podmienka bude splnená zakaždým, keď osoba fyzicky alebo slovne podporí dovoz tovaru do Spoločenstva“. Tým sa zdôrazňuje, že rozsah potenciálne [34] pokrytý týmto ustanovením je obzvlášť široký a že môže zahŕňať tak priame prispenie k fyzickému vstupu tovaru na colné územie Únie, teda aktívnu spoluúčasť na podvodnom prekročení vonkajších hraníc Únie [35], ako aj nepriame prispenie, akým je účasť na financovaní dovozných úkonov vedúcich k nezákonnému vstupu alebo dokonca, ako je tomu v konaní vo veci samej,

32 — Ako tomu bolo vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Spedition Ulustrans.

33 — Bod 40 uvedených návrhov.

34 — To znamená pod podmienkou, že je splnená druhá – subjektívna podmienka.

35 — Tak je tomu v prípade spoločnej zodpovednosti šoféra kamiónu, v ktorom tovar prekročil vonkajšie hranice Únie v rozpore s colnými formalitami, a jeho zamestnávateľa, ako tomu bolo vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Spedition Ulustrans.

len samotné sprostredkovanie pri uzatvorení zmluvy o predaji tovaru neskôr nezákonne dovezeného na colné územie Únie.

40. Je nesporné, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, že k vstupu tovaru na colné územie Únie došlo v rámci poštovej dopravy a že žalobca v konaní vo veci samej nebol ani odosielateľom, ani adresátom poštových zásielok predstavujúcich tento vstup. Tieto okolnosti mi však nemôžu umožniť dospieť k záveru, že sa žalobca v konaní vo veci samej „nezúčastnil" na spornom vstupe, keďže základom colného dlhu vzniknutého v súvislosti s tovarom, ku ktorému nebolo podané colné vyhlásenie alebo ku ktorému bolo podané colné vyhlásenie pod nesprávnym označením [36], je článok 202 colného kódexu.

41. Osobitosť poštovej dopravy treba naopak zohľadniť v rámci preskúmania subjektívnej podmienky vyžadovanej druhou a treťou zarážkou článku 202 ods. 3 colného kódexu, ktorú preskúmam v ďalšej časti a ktorej presnou úlohou je relativizovať prísnosť objektívnej podmienky uplatňovanej na osoby, ktoré bežne nemajú povinnosti zaťažujúce osobu podávajúcu colné vyhlásenie.

36 — Rozsudok Papismedov a i., už citovaný, bod 36.

42. Je teda možné dospieť k záveru, že osoba, ktorá konala ako sprostredkovateľ pri uzavretí kúpnej zmluvy týkajúcej sa tovaru dovezeného na územie Únie, sa v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu na tomto vstupe tovaru „zúčastnila".

3. „Boli si vedomé alebo si mali byť vedomé, že takýto vstup je nezákonný"

43. Osobu, ktorá sa „zúčastnila" na vstupe tovaru na územie Únie v zmysle, v akom to bolo práve uvedené, však možno v súlade s článkom 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu kvalifikovať ako dlžníka colného dlhu len pod podmienkou, že sa preukáže, že táto osoba si bola vedomá alebo alternatívne si mala byť vedomá, že takýto vstup je nezákonný. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti spresňuje, že takéto konštatovanie zatiaľ nevykonal.

44. Ako už Súdny dvor opakovane zdôraznil, v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktoré spočíva na jednoznačnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, je na posúdenie skutkového stavu príslušný

vnútroštátny súd. [37] Súdnemu dvoru teda neprislúcha, aby sám konštatoval, že v prejednávanej veci bola subjektívna podmienka splnená, že žalobca v konaní vo veci samej si bol vedomý alebo „si mal byť vedomý“, že vstup sporných tovarov bol nezákonný. Súdny dvor však v duchu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom s cieľom dať užitočnú odpoveď môže vnútroštátnemu súdu poskytnúť všetky informácie, ktoré považuje za dôležité. [38] Prináleží mu preto poskytnúť vnútroštátnemu súdu údaje, ktoré mu umožnia vykonať toto konštatovanie, a zároveň ho informovať o metóde, ktorou sa má riadiť, a o kritériách, ktoré má použiť.

45. Základnou ťažkosťou, ktorú prináša článok 202 ods. 3 colného kódexu, rovnako ako aj jeho tretia zarážka, je nesporne určiť, čo treba chápať pod výrazom „si mali byť vedomé“ [39], že takýto vstup je nezákonný“ [40].

46. Vnútroštátny súd mi druhou zo svojich dvoch otázok navrhuje alternatívu dvoch možných odpovedí. Na jednej strane by bolo možné sa domnievať, že osoba, ktorá sa zúčastnila na spornom nezákonnom vstupe, je dlžníkom colného dlhu, ak mohla chápať alebo mať predstavu, že k takémuto nezákonnému postupu môže dôjsť. Na druhej strane by bolo možné sa domnievať, že dlžníkom je táto osoba len pod podmienkou, že si bola prakticky istá, že k takémuto nezákonnému postupu môže dôjsť.

37 — Pozri najmä rozsudky zo 16. marca 1978, Oehlschläger, 104/77, Zb. s. 791, bod 4; z 15. novembra 1979, Denkavit Futtermittel, 36/79, Zb. s. 3439, bod 12, a z 10. februára 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel a Österreichische Salinen, C-436/08 a C-437/08, Zb. s. I-305, bod 41.

38 — Pozri najmä rozsudky z 1. júla 2008, MOTOE, C-49/07, Zb. s. I-4863, bod 30; zo 4. júna 2009, Mickelsson a Roos, C-142/05, Zb. s. I-4273, bod 41; z 15. apríla 2010, Sandström, C-433/05, Zb. s. I-2885, bod 35, a z 22. decembra 2010, Lecson Elektromobile, C-12/10, Zb. s. I-14173, bod 15.

39 — V angličtine ‚reasonably have been aware‘, v nemčine ‚vernünftigerweise hätten wissen müssen‘ a v španielčine ‚debiendo saber razonablemente‘.

40 — Treba pripomenúť, že colný kódex obsahuje aj iné ustanovenia používajúce približné alebo rovnaké formulácie. Článok 8 ods. 1 prvá zarážka sa týka zrušenia kladného rozhodnutia prijatého na základe nesprávnych alebo neúplných údajov. Článok 201 ods. 3 druhý pododsek sa týka colných vyhlásení založených na nepravdivých údajoch. Článok 203 ods. 3 druhá a tretia zarážka sa týka odňatia tovaru spod colného dohľadu. Článok 205 ods. 3 sa týka spotreby tovaru podliehajúceho dovoznému clu v slobodnom pásme alebo v slobodnom sklade. Článok 210 ods. 3 druhá zarážka sa týka vývozu tovaru podliehajúceho vývoznej dani mimo colného územia Únie bez colného vyhlásenia. Samotný Súdny dvor použil rovnaké formulácie vo svojich vlastných rozsudkoch (rozsudok zo 17. marca 2011, Komisia/Portugalsko, C-23/10). Použitie podobných formulácií je tiež veľmi rozšírené v aktoch ukladajúcich sankcie tretím štátom alebo určitým osobám či subjektom („smart sanctions“), pričom fyzickú alebo právnickú osobu nemožno považovať za zodpovednú za porušenie zákazu, ak „si nemohla byť vedomá“, že jej konanie bude mať takýto následok [pozri napríklad článok 10 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 442/2011 z 9. mája 2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 121, s. 1)].

47. Nie som vôbec presvedčený, že zákonodarca Únie mal v úmysle umožniť, aby sa osoba, ktorá sa „zúčastnila“ na vstupe tovaru na územie Únie, vo veľmi širokom zmysle „účasti“, ktorý som navrhol zohľadniť vyššie, mohla kvalifikovať ako „dlžník colného dlhu“ v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu, pokiaľ nebola schopná vylúčiť, že k takémuto nezákonnému postupu môže dôjsť, teda v zmysle formulácie vnútroštátneho súdu, že to považuje za „možné“ („denkbar“). Nie som si však istý ani tým, že kvalifikácia „dlžníka colného dlhu“ v zmysle tohto ustanovenia vyžaduje úroveň istoty, ktorú naznačuje myšlienka, že dotknutá osoba musí počítať („fest rechnen“) s tým, že k takémuto nezákonnému postupu dôjde.

48. Prikláňam sa teda k domnienke, že sa treba zbaviť alternatívy navrhnutej vnútroštátnym súdom a snažiť sa poskytnúť autonómny výklad výrazu použitého v ustanoveniach článku 202 ods. 3 druhej a tretej zarážky colného kódexu. [41]

49. Príslovka „primerane“ odkazuje na podmienku riadne obozretného hospodárskeho subjektu [42] a označuje to, čo mal za bežných okolností každý vedieť. Subjektívna podmienka v konečnom dôsledku vyžaduje *in concreto* vyhodnotenie informácií, ktoré osoba mala alebo mohla mať za normálnych okolností, pričom toto vyhodnotenie je určené na zmeranie pravdepodobnosti toho, či konala podvodne s ohľadom na colné pravidlá pri znalosti veci.

50. Subjektívna podmienka stanovená v článku 202 ods. 3 druhej zarážke colného kódexu preto colnej správe ukladá povinnosť preukázať pod dohľadom príslušných súdov, že osoba, ktorá sa zúčastnila na nezákonnom vstupe sporného tovaru, mala, mala mať alebo mohla mať informácie, ktoré jej umožňovali tento nezákonný postup identifikovať, predvídať ho a prípadne zabrániť tomu, aby k nemu došlo.

41 — Pozri v tejto súvislosti moje pripomienky v bode 32 týchto návrhov.

42 — Pri pojme riadne obozretný hospodársky subjekt nemožno samozrejme nepripomenúť pojem priemerný spotrebiteľ alebo používateľ internetu, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, vo vzťahu ku ktorému sa okrem iného hodnotí rozlišovacia spôsobilosť ochrannej známky (rozsudky z 18. júna 2002, Philips, C-299/99, Zb. s. I-5475, a z 15. septembra 2005, BioID/ÚHVT, C-37/03 P, Zb. s. I-7975). „Priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný“, sa tiež používa v iných kontextoch než v kontexte práva ochranných známok (pozri rozsudok zo 16. júla 1998, Gut Springenheide a Tusky, C-210/96, Zb. s. I-4657). V oblasti ochrany spotrebiteľov pozri tiež rozsudok zo 4. októbra 2007, Schutzverband der Spirituosen-Industrie, C-457/05, Zb. s. I-8075, a v oblasti klamlivej reklamy rozsudok z 8. apríla 2003, Pippig Augenoptik, C-44/01, Zb. s. I-3095.

51. V rámci tohto posúdenia môžu príslušné vnútroštátne orgány a súdy zohľadniť všetky druhy skutočností. Ako príklady, nie však taxatívne, možno uviesť stav dotknutej osoby (obyčajný jednotlivec, profesionál alebo poloprofesionál), ako aj postavenie, v akom sa podieľala na spornom úkone, povahu činností považovaných za „účasť“ na spornom nezákonnom vstupe a štádium dovozného úkonu, v ktorom k týmto činnostiam došlo (financovanie dovozu, organizácia spôsobov dopravy tovaru, uzatváranie kúpnych zmlúv), zmluvné povinnosti, ktoré sú jej prípadne uložené, alebo tiež jednoducho informácie, s ktorými sa má oboznámiť alebo ktoré sú dostupné a ľahko prístupné.

52. Príslušné vnútroštátne orgány a súdy musia na základe ich váhy posúdiť rôzne relevantné skutočnosti, ktoré majú k dispozícii a ktoré môžu preukázať, že dotknutá osoba s dostatočnou pravdepodobnosťou konala pri znalosti veci. Aj keď jej v tejto súvislosti treba uznať určitú mieru voľnej úvahy, príslušným vnútroštátnym orgánom a súdom prislúcha uskutočniť toto posúdenie pri dodržaní pravidiel, ktorými sa riadi vykonávanie dôkazov v porovnateľných situáciách v súlade so zásadami ekvivalencie a efektivity. [43]

53. Po tomto spresnení by som si len na účel poskytnutia užitočnej odpovede na otázky vnútroštátneho súdu a na záver dovolil konkrétnejšie objasniť skutočnosti, ktoré možno zohľadniť v rámci dotknutej situácie vo veci samej.

54. Ako vyplýva zo spresnení poskytnutých vnútroštátnym súdom, k účasti žalobcu v konaní vo veci samej na nezákonnom vstupe sporného tovaru došlo prostredníctvom jeho obchodov eBay.

55. Komisia v tejto súvislosti pripomína, že žalobca v konaní vo veci samej jednak nemôže poprieť, že sa prostredníctvom svojich obchodov eBay venoval s určitou pravidelnosťou a s cieľom zisku obchodovaniu s tovarom cez internet, keď organizoval a umožňoval uzatváranie kúpnych zmlúv týkajúcich sa dodávok tovaru z Číny do Únie, a jednak nemohol nevedieť, že dodávky tejto povahy zavádzajú povinnosť zaplatiť dovozné clo. Komisia v tomto ohľade odkazuje na informačný dokument o objednávaní tovaru cez internet

43 — Pozri v tejto súvislosti osobitne rozsudky z 10. apríla 2003, Steffensen, C-276/01, Zb. s. I-3735, bod 80; zo 7. septembra 2006, Laboratoires Boiron, C-526/04, Zb. s. I-7529; z 24. apríla 2008, Arcor, C-55/06, Zb. s. I-2931, bod 192, a z 28. januára 2010, Direct Parcel Distribution Belgium, C-264/08, Zb. s. I-731, body 32 až 36 a 42 až 47.

(elektronickom obchode) vypracovaný nemeckou colnou správou. Komisia z neho vyvodzuje, že bolo oprávnené počítať s tým, že žalobca dodávateľovi alebo jeho zákazníkom oznámi existenciu platných ustanovení a zdôrazní nutnosť ich dodržiavania, ak mal nejaké pochybnosti týkajúce sa vstupu sporného tovaru na územie Únie.

56. Komisia sa tým odvoláva na dve skutočnosti, a to po prvé na povahu činnosti žalobcu v konaní vo veci samej, v prejednávanej veci na takmer profesionálnu povahu jeho činnosti na internete, čo sa týka jej dĺžky a objemu, a po druhé na verejnú povahu relevantných informácií týkajúcich sa colných pravidiel uplatňovaných na túto činnosť, ktoré vedú k nasledujúcim úvahám.

57. Prvá skutočnosť, ktorú treba zdôrazniť, sa týka viac povahy činností žalobcu v konaní vo veci samej alebo postupov, podľa ktorých uvedené činnosti vykonáva, než jeho postavenia vo veci samej. Nejde o určenie toho, či žalobcu v konaní vo veci samej treba považovať za profesionála, poloprofesionála alebo len amatéra, pretože takéto rozlíšenie nemá v colnom kódexe žiaden základ. Je nesporné, že ak výkon profesionálnej činnosti fyzickou osobou znamená, že u tejto osoby sa predpokladá znalosť všetkých predpisov uplatňovaných na uvedenú činnosť[44], výkon činnosti fyzickou osobou ako amatérom naopak na základe samotnej tejto skutočnosti nemôže túto osobu oslobodiť od povinnosti dodržiavať uplatniteľné colné pravidlá ani ju zbaviť zodpovednosti za ich prípadné porušenie.

58. Naopak, pokračujúca povaha predmetnej činnosti, ako aj objem dotknutého tovaru, množstvo a frekvencia realizovaných poštových zásielok, ako aj okolnosť, že tieto zásielky boli realizované jedným a tým istým dodávateľom alebo veľmi malým počtom dodávateľov, sú zaiste skutočnosti, ktoré treba v rámci tohto posúdenia zohľadniť. Rovnako tak skutočnosť, že dotknutá osoba menila postupy, podľa ktorých vykonávala svoju činnosť, práve preto, aby sa vyhla povinnosti splnenia colných formalít, má z tohto hľadiska rozhodujúci význam.

59. Druhá skutočnosť, teda verejná povaha relevantných informácií, je základnou skutočnosťou, ktorú treba zohľadniť pri posúdení toho, či osobu možno primerane považovať za osobu konajúcu podvodne s ohľadom na

44 — Profesionálna povaha vykonávanej činnosti môže byť naopak a zjavne zohľadnená pri posúdení informácií, ktoré má dotknutá osoba k dispozícii.

colné pravidlá pri znalosti veci. Vnútroštátny súd môže v tejto súvislosti určite zohľadniť jednoducho identifikovateľné a ľahko prístupné informácie určené širokej verejnosti, ako sú informačný dokument o objednávaní tovaru cez internet, ktorý uvádza Komisia. Môže sa tiež s väčšou istotou oprieť o informácie, s ktorými sa mal žalobca v konaní vo veci samej oboznámiť na základe zmluvy, a to o podmienky používania [45] a osobitné pravidlá eBay.

60. Do tejto kategórie „povinných" informácií osobitne patria „pravidlá pre predávajúcich" [46], ktoré si musia prečítať a musia im porozumieť všetci členovia eBay a ktorých cieľom je najmä zabezpečiť uplatňovanie „miestnych zákonov a právnych predpisov". Predávajúci sú tak zmluvne povinní poznať a dodržiavať smernice o predaji na medzinárodnej úrovni [47], ktoré špecifikujú nevyhnutnosť, aby predávajúci a kupujúci dodržiavali rozličné uplatniteľné právne predpisy. Medzi takto zverejnenými informáciami zo strany eBay v časti „Pomoc" na webovej stránke sa osobitne v rubrikách pod názvami „Platba a doručenie", „Balenie a zasielanie predmetov", „Doručovanie do zahraničia" nachádza dokument nazvaný „Colné dokumenty a formality" [48], ktorý súhrnne uvádza colné povinnosti prináležiace predávajúcim.

61. Ako som uviedol vyššie, prináleží však vnútroštátnemu súdu, aby so zreteľom na povahu činností žalobcu v konaní vo veci samej, na informácie, s ktorými sa mal oboznámiť, a na skutkový a právny kontext, v ktorom sa uvedené činnosti vykonávali, najmä na skutočnosť, že k vstupu sporného tovaru došlo v rámci poštovej dopravy, určil, či tohto žalobcu možno kvalifikovať ako „dlžníka colného dlhu, ktorý vznikol v súvislosti s nezákonným vstupom tovaru na colné územie Únie" v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu.

45 — http://pages.ebay.fr/help/policies/user-agreement.html.

46 — http://pages.ebay.fr/help/policies/seller-rules-overview.html.

47 — http://pages.ebay.fr/help/policies/seller-international.html.

48 — http://pages.ebay.fr/help/pay/customs.html.

V — Návrh

62. V nadväznosti na uvedené navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré položil Bundesfinanzhof, takto:

„Článok 202 ods. 3 druhá zarážka nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením (ES) č. 2700/2000 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. novembra 2000, sa má vykladať v tom zmysle, že colný dlh vyplývajúci z účasti na nezákonnom vstupe tovaru na colné územie Európskej únie vzniká osobe, ktorá, hoci sa na uvedenom vstupe priamo nepodieľala, sa ho zúčastnila ako sprostredkovateľ pri uzatváraní zmlúv o predaji uvedeného tovaru, pokiaľ sa so zreteľom na informácie, ktoré mala alebo ktoré mohla mať za bežných okolností, preukáže, že s dostatočnou pravdepodobnosťou konala so znalosťou veci.

Na tento účel prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom a súdom, aby posúdili a zvážili rôzne relevantné skutočnosti, ktorými disponujú, pričom musia dodržať pravidlá, ktorými sa riadi vykonávanie dôkazov v porovnateľných situáciách v súlade so zásadami ekvivalencie a efektivity."